

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu

Ryszarda Wojtasiaka

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

B. D.

ur. (...) we W.

syna M. i M. z domu K.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w okresie od 27 maja do 3 czerwca 2011 roku działając w warunkach czynu ciągłego, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej prowadząc Przedsiębiorstwo - Handlowo - Produkcyjno - Usługowe (...) B. D. we W., gdzie przy ul. (...) prowadził Sklep (...), trzykrotnie dokonał wyłudzenia towaru w postaci wyrobów tytoniowych, gdzie w 2011 roku zamówił wyroby tytoniowe w następujących dniach i na następujące kwoty, gdzie otrzymał za nie faktury VAT: faktura VAT o numerze (...) z dnia 27 maja na kwotę 16.933,36 złotych; faktura VAT (...) z dnia 30 maja na kwotę 11.613,12 złotych oraz faktura VAT o numerze (...) z dnia 3 czerwca na kwotę 22.354,87 złotych, gdzie ogólnie wyłudził towar w postaci wyrobów tytoniowych na łączną kwotę 50.901,35 złotych - przy czym ostateczna szkoda jaką wyrządził to kwota 35.617,99 złotych czym działał na szkodę Spółki Jawnej (...) z T. reprezentowanej przez F. B. (1) oraz A. C.

tj. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. uniewinnia oskarżonego **B. D.** od stawianego mu zarzutu;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 603/15

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

B. D. prowadził we W. przy ul. (...) sklep spożywczo – monopolowy pod firmą Przedsiębiorstwo - Handlowo - Produkcyjno - Usługowe (...). W sklepie sprzedawano m.in. alkohol i papierosy.

W sklepie zatrudniony był nieżyjący już R. M. oraz – w okresie od 2009r. do 2012r. - M. M. (3). Ten ostatni był zatrudniony na stanowisku kierownika zmiany, w związku z czym miał dostęp do pieczętek i dokumentów. Poza innymi czynnościami M. M. (3) zastępował w sklepie (...) - w przypadku jego nieobecności - a nadto – oprócz właściciela - zamawiał i odbierał towar dostarczany do sklepu.

Papierosy przywoził do sklepu – na zamówienie – z hurtowni (...) – D. K. (1). Zdarzało się także, że M. M. (3) umawiał się na odbiór towaru w miejscu innym niż hurtownia i sklep przy ul. (...) we W..

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 236, 171, zeznania świadka M. M.-

jewskiego – k. 64, 239, zeznania świadka D. K. – k. 24 – 25, 252 –

253).

B. D. sam także zamawiał towar. Papierosy zamawiał najczęściej za kwoty maksymalnie 5.000 – 7.000 zł. - Były wówczas dostarczane z hurtowni na drugi dzień. Płacił wtedy gotówką kierowcy, który przywiózł towar, a otrzymywał pokwitowanie i fakturę.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 236, 171).

Dnia 27 maja 2011r. w (...) sp. j. w T. wystawiono na nabywcę (...) sklep spożywczo – monopolowy B. D. fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 16.933,36 złotych za zamówione papierosy. Termin zapłaty wyznaczono do dnia 3 czerwca 2011r.

Dnia 30 maja 2011r. w (...) sp. j. w T. wystawiono na nabywcę (...) sklep spożywczo – monopolowy B. D. fakturę VAT (...) na kwotę 11.613,12 złotych. Termin zapłaty wyznaczono na dzień 6 czerwca 2011r.

Dnia 3 czerwca 2011r. w (...) sp. j. w T. wystawiono na nabywcę (...) sklep spożywczo – monopolowy B. D. fakturę VAT o numerze (...) z na kwotę 22.354,87 złotych. Termin zapłaty wyznaczono do dnia 10 czerwca 2011r.

(Dowód: faktury VAT – k. 125 – 127, zeznania świadka F. B. – k. 40, 180,

237).

Zamówienia powyższe nie były składane przez B. D..

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 235 – 236).

Dostarczony towar odebrała osoba inna niż B. D.. Należność z faktur nie została uiszczona w określonym terminie.

(Dowód: opinia z badań dokumentów – k. 113 – 120, wyjaśnienia oskarżonego – k.

236, 171, zeznania świadka D. K. – k. 184 - 185, 252 – 253).

Dnia 11 lipca 2011r. D. K. (1) przedstawił M. M. (3), występującemu często wobec D. K. za B. D., oświadczenie o zobowiązaniu do spłaty na rzecz (...) sp. j. z T. zadłużenia z wystawionych faktur ratalnie – pierwsza rata płatna do dnia 28 sierpnia 2011r. M. M. (3) podpisał przedstawione mu oświadczenie (...) i opatrzył je pieczętką sklepu spożywczo – monopolowego (...).

(Dowód: oświadczenie – k. 232, zeznania świadka M. M. – k. 239).

Do dnia 7 września 2011r. – na rzecz (...) uiszczono kwotę 15.283,36 zł, pozostawiając niezaspokojone roszczenie do kwoty 35.617,99 zł.

(Dowód: zeznania świadka F. B. – k. 40, 237, zeznania świadka D.

K. – k. 24 – 25, 252 – 253).

Dnia 8 listopada 2011r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w myśl którego B. D. został zobowiązany do uiszczenia na rzecz Przedsiębiorstwa Handlu (...) kwoty 35617 zł ze stosownymi odsetkami.

(Dowód: dokumenty załączone do zawiadomienia – k. 13).

Postanowieniem komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy z dnia 16 stycznia 2013r. postępowanie egzekucyjne z wniosku Przedsiębiorstwa Handlu (...) postępowanie egzekucyjne zostało umorzone.

(Dowód: dokumenty załączone do zawiadomienia – k. 18).

Oskarżony B. D. to dwudziestoosmioletni bezdzietny mężczyzna stanu wolnego.

B. D. uzyskał wykształcenie średnie. Obecnie zatrudniony jest na stacji (...), gdzie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1400 zł.

Zgodnie z własnym oświadczeniem, oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Był wcześniej karany – za czyn przeciwko mieniu, za co wymierzono mu karę grzywny.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 234, dane osobopoznawcze – k. 210, KRK – k.

209).

W toku postępowania oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i składał wyjaśnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o szczerze, wyczerpujące i korespondujące z relacjami D. K. wyjaśnienia oskarżonego (k. 234 – 236, 95, 171 – 172). B. D. opisał sposób funkcjonowania swojego sklepu, podkreślając rolę, jaką spełniał tam M. M. (3). Wskazał w szczególności, że – podobnie jak on sam – właściciel – M. M. był uprawniony do składania zamówień i odbioru towarów. Podkreślił też, że nie on składał zamówienia na towary, na które opiewały przedmiotowe faktury, co dodatkowo argumentował tym, że kiedy zamawiał sam, zwykle nie czynił zakupów papierosów na kwoty przekraczające 5.000 – 7.000 zł.

B. D. wskazał też, że za zakupy wyrobów tytoniowych płacił zwykle od razu gotówką – do rąk kierowcy, który wystawiał pokwitowanie i przekazywał fakturę.

Z jego relacji, natomiast, wynika, że nie pamięta, czy płacił na rzecz (...) jakąkolwiek część kwoty wynikającej z przedmiotowych faktur (k. 236), a jego wiedza na ten temat pochodzi głównie z dokumentacji wskazującej na przelane kwoty. - Jak argumentował w toku postępowania, po zamknięciu sklepu, pojawiło się wiele należności niewiadomego pochodzenia, na poczet których dokonuje wpłat.

W toku postępowania w sprawie, wykorzystano również – spójne z powyższymi -relacje D. K. (1) (k. 24 – 25, 184 – 185, 252 – 253), który, w swoich pierwszych relacjach, w kontekście płatności za dostarczane wyroby tytoniowe, używał stwierdzenia, iż dokonywał ich z B. D., choć miał też świadomość, że w sklepie pracuje też M. M. (3). W szczególności wskazywał, że po wręczeniu ostatniej z kwestionowanych faktur, B. D. uregulował 15283,36 zł. –

Nie wykorzystał, zaś jego kolejnych zeznań, w których wskazał, że towar z faktur o nr: (...), (...), (...) odbierał oskarżony osobiście, co stoi w oczywistej sprzeczności tak z wyjaśnieniami tego ostatniego, jak i dalszymi zeznaniami świadka złożonymi dnia 8 stycznia 2016r., kiedy to D. K. wskazał, że do czasu stawiennictwa na rozprawie nie był pewien, który z mężczyzn to M. M. (3), a który B. D., gdyż – jak twierdził - osobą zajmującą się „całym biznesem” okazał się M. M., który – zdaniem świadka - nawet podpisywał się słowami (...) – np. na zobowiązaniu do spłaty zadłużenia.

Dodał przy tym, że do założenia tzw. „karty klienta” – co niezbędne jest do rozpoczęcia dokonywania dostaw nie jest niezbędna naoczna identyfikacja zamawiającego ani czy też prowadzącego sklep.

Zgodne z powyższym są obiektywne i potwierdzone fakturami i wyjaśnieniami oskarżonego - relacje F. B. (1) (k. 40, 180 – 181, 237), który potwierdził wystawienie faktur na łączną kwotę 50.901,35 zł, oraz spłatę kwoty 15.283,36 zł. Zaznaczył, jednocześnie, że całą sprawę zna jedynie z dokumentacji, gdyż jego hurtownia współpracuje z wieloma podmiotami.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w sprawie Sąd wykorzystał również zeznania świadka M. M. (3), w zakresie, w jakim podał okres swojego zatrudnienia w sklepie (...) oraz zakres obowiązków, co potwierdzone zostało przez oskarżonego. Przyznał też w postępowaniu przygotowawczym, że mogło być tak, że odebrał towar z przedmiotowych faktur, lecz szczegółów nie pamiętał z uwagi na znaczny upływ czasu. Przed Sądem, natomiast, przyznał, że podpisał za oskarżonego zobowiązanie do ich spłaty, co – jak argumentował, było warunkiem dalszych dostaw. Wskazywał też, że faktury w sklepie – poza wspomnianymi trzema oraz uregulowanymi zaległościami za wcześniejszy okres współpracy z (...) były płacone w terminie.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie, Sąd nie wykorzystał, natomiast, szczerych relacji U. U. (k.205 – 206, 238), która w latach 2009 – 2011 prowadziła księgowość firmy oskarżonego. Nie miała ona jednak, wiedzy dotyczącej wywiązywania się Przedsiębiorstwo - Handlowo - Produkcyjno - Usługowe (...) z zaciąganych zobowiązań - z uwagi na przyjęty system prowadzenia księgowości firmy. Wskazała, jednak, że wobec niej oskarżony zalegał z zapłatą wynagrodzenia.

W toku postępowania wykorzystano, natomiast, niekwestionowane przez strony: kopie faktur VAT o nr: (...), (...), (...) (k. 125 – 127), załączone do zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa: nakaz zapłaty Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej (k. 13) oraz postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (k. 18).

Podobnie odniesiono się do danych osobopoznawczych oskarżonego (k. 210), umożliwiających weryfikację podawanych przez niego szczegółów jego sytuacji rodzinnej i majątkowej, jak też karty karnej (k. 209), wskazującej na uprzednią karalność.

Ustalenia stanu faktycznego czyniono też w oparciu o szczegółowe, rzetelne i wszechstronne sprawozdanie z przeprowadzonych badań dokumentów (k. 113 – 120), w myśl którego autorem podpisów faktur VAT o nr: (...), (...), (...) w pozycjach: „Data, czytelny podpis osoby uprawnionej do odbioru faktury” prawdopodobnie nie jest B. D. ani M. M. (3). Fakt natomiast, iż wnioski tej opinii nie są jednoznaczne – jak wskazuje biegły, nie kwestionuje jej fachowości a jedynie wynika z jakości materiału dowodowego przedstawionego w sprawie. – Wszelkie wątpliwości, jakie mogłyby natomiast, na kanwie takich wniosków wypłynąć, interpretować należy – w myśl art. 5 § 2 k.p.k. – na korzyść oskarżonego.

Nie posłużono się, natomiast, deklaracją PIT 36 za rok 2011, jaką złożył B. D.. Deklaracja ta wykazuje stratę, niemniej jednak na jej podstawie nie jest możliwe ustalenie kondycji firmy w maju czy czerwcu 2011r., podobnie jak ustalenie kiedy dokładnie pogorszeniu uległa jej sytuacja oraz jakie były tego przyczyny.

W związku z powyższym, oskarżonego B. D. uniewinniono od tego, że w okresie od 27 maja do 3 czerwca 2011 roku działając w warunkach czynu ciągłego, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej prowadząc Przedsiębiorstwo - Handlowo - Produkcyjno - Usługowe (...) B. D. we W., gdzie przy ul. (...) prowadził Sklep (...), trzykrotnie dokonał wyłudzenia towaru w postaci wyrobów tytoniowych, gdzie w 2011 roku zamówił wyroby tytoniowe w następujących dniach i na następujące kwoty, gdzie otrzymał za nie faktury VAT: faktura VAT o numerze (...) z dnia 27 maja na kwotę 16.933,36 złotych; faktura VAT (...) z dnia 30 maja na kwotę 11.613,12 złotych oraz faktura VAT o numerze (...) z dnia 3 czerwca na kwotę 22.354,87 złotych, gdzie ogólnie wyłudził towar w postaci wyrobów

tytoniowych na łączną kwotę 50.901,35 złotych - przy czym ostateczna szkoda jaką wyrządził to kwota 35.617,99 złotych czym działał na szkodę Spółki Jawnej (...) z T. reprezentowanej przez F. B. (1) oraz A. C..

Zauważyć, bowiem, należy, iż, jak wynika z uznanych przez Sąd za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego i zeznań D. K. oraz M. M., a pośrednio też z opinii z zakresu badania dokumentów, oskarżony nie miał wiedzy o zamówieniach, na które opiewały faktury VAT: o nr (...), o nr (...) i o nr (...). – Nie on je składał i nie on je odbierał. Nie można, zatem, zdaniem Sądu stwierdzić, że to on doprowadził (...) Sp. j. w T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. - Zauważyć, bowiem, trzeba, że zarzucane oskarżonemu przestępstwo oszustwa jest przestępstwem kierunkowym, które można popełnić wyłącznie w zamiarze bezpośrednim, zabarwionym motywem osiągnięcia korzyści majątkowej. Jak podkreśla się przy tym, świadomość i wola sprawcy musi obejmować wszystkie elementy przedmiotowe czynu zabronionego, tj. wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania oraz doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego własnym lub cudzym mieniem. W przypadku, natomiast, wielości czynów realizujących znamiona oszustwa w warunkach czynu ciągłego, do jego przypisania niezbędne jest ustalenie, że sprawca każdorazowo obejmował swoją świadomością i wolą wszystkie znamiona strony przedmiotowej oszustwa (tak też G. Łabuda w: Giezek J. (red.), Gruszecka D., Kłaczyńska N., Łabuda G., Muszyńska A., Razowski T., Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz, LEX, 2014, wyr. SN z dnia 2.02.2007 r., IV KK 378/06, Prok. i Pr. 2007, nr 6, poz. 12). -

Okoliczność, zaś, iż część zadłużenia została spłacona jeszcze we wrześniu 2011r., jeśliby nawet przyjąć, że to sam oskarżony dokonywał spłat, nie stanowi o tym, że B. D. wiedział o przedmiotowych transakcjach i chciał, by zostały zawarte. – Jak, bowiem, wskazał, zależało mu na dalszej działalności sklepu, a nadto – jak wyjaśniał przed Sądem, M. M. uważał za swojego współnika, w związku z czym czuł się odpowiedzialny przed swoimi kontrahentami także i za jego działania.

Mając powyższe na względzie, oskarżonego B. D. uniewinniono od stawianego mu zarzutu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

O kosztach postępowania – wobec uniewinnienia – orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować wyrok w repertorium K i zakreślić numer porządkowy ;
- 2) kalendarz 7 dni .

SSR Antonina Surma